

KÁALOZI HÍRMONDÓ

IV. évf.,
3. szám

K Ö S Z Ö N T Ő

Minden nemzedék élete olyan egy kicsit, mint a homokóra. A homokszemek előbb-utóbb mind lefutnak a felső részből az alsóba. Mindegyik máskor. Mindegyiknek saját története van. De egyik homokszemnek sincs története a többiek nélkül. Sem azok nélkül, akik fölül vannak, sem azok nélkül, akik alul vannak. Önök azok, akik előttünk járnak a nagy országúton, azon az országúton, amelyen apáink, nagypapáink, dédapáink és őseink jártak a világ kezdete óta. Önöktől örököltük meg ezt a települést, Önöktől tanultuk meg azt a nyelvet, amelyen szót értünk egymással. Önök hordozták vállainkon a maguk idején ezt az egész települést: kemény munkával kerestek benne kenyeret, építettek benne hajlékot, s neveltek benne gyermekeket. Amikor eljött az idő, azt a stafétabotot, amelyet szüleiktől kaptak, a mi kezünkbe adták. A mi feladatunk, hogy tartsuk oda a vállunkat, és ahogy Pál apostol írja, fussuk meg a pályát.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Szent István, miután jó ezer esztendővel ezelőtt elrendezte Magyarország dolgát, fiának, Szent Imre hercegnek többek közt ezt hagyta örökségül: „... ki-ki életkorának megfelelő dologban forgolódjék, tudniillik az ifjak fegyverben, a vének a tanácsban.”

Egy másik helyen pedig így ír: „Őseink követése foglalja el a királyi méltóságban a nyolcadik helyet..., aki ugyanis megveti, amit megszabtak atyai elődei, az isteni törvényekre sem ügyel. Mert az atyák azért atyák, hogy fiaikat gyámolítsák, a fiak pedig azért fiak, hogy szüleiknek szót fogadjanak..., ezért hát kövesd szokásaimat, a tiéd közt kimagasló így leszel, s az idegenek dicséretére szert így teszel.”

Ez a bölcsesség vezetett át minket az elmúlt ezer esztendőn. Ez akkor is igaz, ha

most talán egy kicsit ódivatúnak gondoljuk. Ezért tisztelettel kérjük Önöket, hogy mondják el, meséljék el számunkra életük történetét. Mindazt, ami történt Önökkel: hogyan s miként töltötték ifjúságuk napjait, meséljék el nekünk, hogyan udvaroltak, hogyan jártak táncolni, hogyan locsolták meg a lányokat húsvétkor. Meséljenek szüleikről és nagyszüleikről. Ameddig Önök ellátnak a múltban, addig terjed élő emlékezetünk!

Néhány lelkes fiatal felkérek, hogy a helyi újságban és a falutévében jelentessenek meg egy-egy cikket régi történettel.

Kérem, fogadják őket szívesen, és meséljenek nekik. Meséljenek a fiatalok okulására, és meséljenek azért, hogy azok követni tudják az úton előttük járókat.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

„Az élet mindig előtted van: csak a jövővel érdemes foglalkozni. Mindig lesz könyv, amit elolvashatsz, barát, akivel el-

beszélgetsz, naplemente, amelyben gyönyörködhetsz, kutya, akit elvihetsz sétálni.” Ezt a gondolatot egy 86 éves amerikai asszony mondotta egy Brown nevű híres amerikai pszichológusnak. Ő arról faggatta ezt az idős hölgyet, hogy mi a titka annak, hogy ilyen kiegyensúlyozottan tölti napjait. Gyakran hallottam itt Önöktől, hogy mielőtt nyugdíjba mentek, úgy gondolták, mindenre rá fognak érni, és most tessék, sokkal több tennivalójuk van, mint annak előtte! Élni, jól élni, boldogan és szépen élni egyáltalán nem könnyű feladat. Nem a kor s nem is a körülmények határozzák meg, hogy valakinek sikerül-e. Ez az a dolog, amit Önöktől itt az elmúlt esztendők során megtanulhattam!

Kívánom mindannyiunknak, hogy még sok boldog esztendőt tölthessünk el egymással!

Weisengruber Imre polgármester

Káloz nyert: mesél majd az utókor?

Tisztelt kálozi Polgárok!

Az elmúlt hónapokban megtisztelő lehetőségem volt az Önök települését, s annak önkormányzatát jogvitában képviselni. Nemigen ismerem Fejér megyét, sosem jártam (még) Kálozon, ám úgy láttam: oda kell állnom az Önök ügye, igaza mellé. Rövid írásom beszámoló az eddigi végzett munkáról.

Arany szabály, hogy az orvosával és az ügyvédjével legyen teljesen őszinte az ember. Legfőképpen önmagát csapja be, elsősorban a saját sorsát teszi kétségessé az, aki erre a bizalomra nem hajlandó vagy nem méltó. Bizalom, feltétlen korrektség és együttérzés (oda-vissza!) nélkül mi, „hivatásos segítők” sem jutnánk semmire se. Orvosi, ügyvédi megbízásunknak ez a kezdete és a vége is. A kliens, a páciens még csak megvolna X., Y. doktor úr nélkül, de mi — megszolgált bizalom nélkül — „csodadoktorból” könnyen fehér köpenybe vagy talárba öltözött, hiteltelen figurává válhatnánk. Egy ősi indiai mondás szerint a bizalom olyan, mint a vér: ha egyszer kiömlött az erekből, egykönnyen, pláne magától nem megy oda vissza.

Nem egészen véletlen, hogy Káloz kapcsán orvosi és jogi bizalmi kérdéseket feszegetek. Azért teszem, mert — nagyon leegyszerűsítve — ekörül forgott az a per, amely 2004. október 6-án, Székesfehérváron, a megyei bíróságon jogerős részítéssel lezárult. Káloz önkormányzata győzött, megnyerte az a jogvitát, amely dr. Kávássy Árpád menesztése kapcsán keletkezett. Az igazságszolgáltatás — tessék csak figyelni ennek a szónak az első elemére! — a község vezetőinek adott igazat, döntésük jogszerűségét megerősítette. (Zárójelben mondom még, messziről jött emberként: imponáló volt az a szakmaiság, amellyel mind a fehérvári városi, mind a megyei bíróság kezelte az ügyet. Eljárásuk, határozatuk fair módon mindkét fél lépéseit kritikusan tettem mérlegre.)

Az önkormányzat indokainak többsége helyállónak bizonyult, sőt a bíróságok elvi éllal mondták ki: egyetlen hiba, az emberi méltóságot sértő tett, szerződészegő lépés is sok. Kávássy doktor úr ténykedése, sajnálatosan, kellő oka volt az önkormányzat — lakosság érdekében meghozott, radikális — döntésének. Soha, egyetlen percig nem volt kérdés, és most már végképp nem az: Kávássy doktor úr hatósági döntéssel sem térhet vissza gyógyítani Kálozra, ha a kenyéradó gazdája, az önkormányzat nem kívánja. Mellébeszélésnek, kampányolásnak tehát semmi értelme.

Csupán az anyagi rendeznivalók eldöntése van hátra. Nem sokára a bíróság azt is megítéli: hogyan rendeződjenek azok a dologi, tárgyi feltételek, kártérítési követelések, amelyek Kálozon a rendes házi orvosi működéshez szükségesek.

2600 ember számára azonban a lényeg: egy gonddal kevesebb. Dr. Bubó — állatok gyógyítója — csak a mesében rendel többé. Az emberek megnyugodhatnak: emberszámba veszik őket, ha betegségükben támaszra volna szükségük.

Lassan ideje lesz Kálozra — a nehéz sorsú, de egészséges öntudatú, felelős vezetéssel bíró községbe — látogatni!

*Tisztelettel köszönti Önöket, minden jót kíván:
Dr. Kolláth György alkotmányjogász, ügyvéd*

Tájékoztató a képviselő-testület üléseiről

Az önkormányzat képviselő-testülete 2004. május 27-én megtartott ülésén a község közbiztonsági helyzetéről tartott beszámolót a rendőrség képviseletében dr. Horváth Zoltán rendőrkapitány, valamint Szabó Béla, a Sárkeresztúri Rendőrőrs őrsparancsnoka. Ezek után kifejeztük csatlakozási szándékunkat a települési önkormányzatok többcélú kistérségi társulásához. Vajda István Falu TV működtetésére irányuló ajánlatát elfogadtuk és az ehhez szükséges feltételek megteremtésére az anyagi fedezetet biztosítottuk.

Döntöttünk a szélerőműpark létesítéséhez szükséges szándéknyilatkozat aláírása ügyében.

Végezetül a Fejér Megyei Közigazgatási Hivatal szóbeli törvényességi észrevételeit tárgyaltuk meg.

2004. június 24-én közös testületi ülést tartottunk a környező képviselő-testületekkel Tácon. Itt döntöttünk a „Sárvíz” Többcélú Kistérségi Társulás létrehozásáról.

2004. július 29-ei ülésen néhány önkormányzati rendelet módosítására került sor, majd környezetvédelmi alap létrehozásáról döntött a képviselő-testület.

A Fejér Megyei Területfejlesztési Tanács felhívására pályázatot nyújtottunk be a területi kiegyenlítést szolgáló fejlesztési célú támogatásra, amely elnyerése esetén az orvosi rendelő felújítására, a polgármesteri hivatalban irattár kialakítására, szabadidőpark kerítésének megépítésére illetve egyes utcák járdáinak felújítására kerülne sor. Újabb pályázatot nyújtottunk be a Regionális Fejlesztési Tanácshoz az iskolafűtés-korszerűsítésre és akadálymentesítésre.

A Káloz—Dég külterületi szakaszon fel kellett függeszteni a munkálatokat, mert aknalövedékeket találtak és életveszélyessé váltak a további munkafolyamatok. Tűzszerezési szakértőkkel átvizsgáltattuk és mentesítettük a munkaterületet.

2004. augusztus 18-án rendkívüli testületi ülést hívtam össze Káloz közbiztonsági helyzete ügyében, mivel mindenki által ismert sorozatos szabálysértési cselekmények történtek a faluban.

2004. szeptember 2-án az önkormányzat 2004. I. félévi gazdálkodásáról szóló beszámolót tárgyaltuk meg. Ezután elfogadtuk az Aranyalma Óvoda működésének minőségirányítási programját.

A temető előtti parkolóhely megépítésére benyújtandó pályázathoz szükséges bérleti szerződések tervezetét tárgyalta meg a testület.

Az ülésekről készített jegyzőkönyvek a községi könyvtárban megtalálhatóak.

Weisengruber Imre polgármester

Tisztelt kálozi Ingatlantulajdonos!

Mindaz mindenki által ismert, milyen nehéz az egész világban az egyre növekvő lakossági szennyvíz elszállítása és elhelyezése. Nincs ez másként községünkben sem. Az európai uniós csatlakozásunk után a környezetvédelmi törvények még szigorúbbak lettek, amelyek teljesítését a szakhatóságok szükség szerint bírság kiszabásával is betartatnak.

Fontos és nélkülözhetetlen településünkön a szennyvízcsatorna-hálózat kiépítése és a szennyvíz megfelelő tisztítása. Káloz fejlődéséért, életünk jobbulásáért mindig tennünk kell, így tegyük ezt most is, és építsük ki településünkön a szennyvízelvezetéshez szükséges hálózatot és a közös szennyvíztisztítót.

Mindazt már bizonyára Ön is olvasta a Fejér Megyei Hírlap 2004. szeptember 27-i számában, a Magyar Köztársaság Kormánya határozatával jóváhagyta a négy együtt pályázó község (Aba, Káloz, Sárkeresztúr, Soponya) pályázatát a szennyvízelvezetés és -tisztítás tárgyában. Ez a pénzösszeg azonban nem fedezi a megvalósítás költségeit, ezért további forrásokat keresvén szerződést kötöttünk az ÖKOTÁM Alapítvánnyal a hiányzó összeg fedezetére.

E két forrás további kiegészítésére is szükség van, amelyet lakossági befizetésekkel kívánunk kiegészíteni. A lakossági befizetések ingatlanonként 130.000 Ft-ba kerülnek, amelyet 65 hónapon keresztül kell 2000 forintként megfizetni. Aki egy összegben fizeti ki, 10.000 Ft kedvezményt kap, így a költség 120.000 Ft lesz. A részletek fizetését a munkálatok megkezdésekor kell elkezdni. A kezdés várható időpontja: 2005. július 1.

Aki a szennyvízberuházás bekötésére igényt tart, annak szerződést kell kötnie az önkormányzattal, illetve az ÖKOTÁM Alapítvánnyal. Szerződéseket az alábbi időpontban a polgármesteri hivatalban lehet megkötni:

2004. október 14-én, 15-én, 16-án reggel 8 órától délután 18 óráig.

Felhívom figyelmét, hogy aki ezen időpontokat elmulasztja, a későbbiekben az alapítvány támogatása nélkül csatlakozhat a csatornarendszerhez, ami lényegesen magasabb költségbe kerül.

Felhívom figyelmét továbbá arra is, hogy aki csatornarendszerre nem köt rá, az 2007. január 1-jétől csak zárt falú szennyvíztárolót használhat, és annak talajterhelési díjat is kell fizetnie, valamint szennyvizét Aba határában épülő szennyvíztisztítóba kell elszállítania.

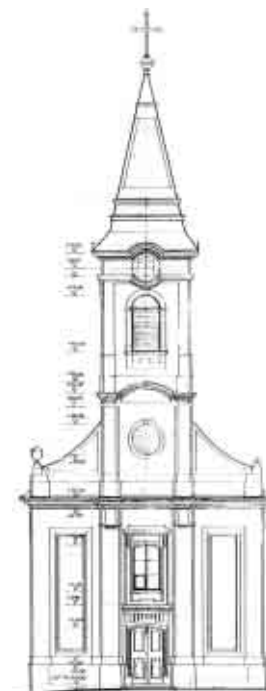
Ha Ön azonban mérlegeli a felmerülő költségeket, megállapíthatja, hogy a csatornázás nemcsak a kényelmét szolgálja, de pénzt is takarít meg, s akkor még nem beszéltünk arról, hogy az ingatlanának az ára nem 130.000 Ft-tal, hanem lényegesen magasabb összeggel emelkedik, és településünk is komfortosabbá válik.

Ezért kérjük Önt, hogy a fent írott időpontokban szerződéskötés céljából **személyi igazolvánnyal és adókártyával** a polgármesteri hivatalban megjelenni szíveskedjék.

Bővebb tájékoztatást 2004. október 13-án, 18 órákor a moziban közmeghallgatás keretében nyújtok, amelyre ezúton tisztelettel meghívom.

Tisztelettel:
Weisengruber Imre polgármester

„Építsd újjá egyházamat!”

Ez a mondat a katolikus egyház egyik, talán legismertebb szentjéhez, Assisi Szent Ferenchez kötődik, aki miután egy szentmisén meghallotta Isten szavát, felújította a város közelében álló romos templomot, majd élete példájával az egyháztörténelem jelentős reformerévé vált.

Az elmúlt négy évben, amióta Kálozon vagyok, többször is megkérdezték tőlem: „Atya nem történik semmi a templommal, hisz olyan rossz állapotban van?” A kérdés, a kívánás jogos igény volt, hisz az épület valóban rászorul már a felújításra.

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Minisztérium kiírt egy pályázatot (SAPARD), számunkra kedvező lehetőségekkel. Az év első felében megtörtént a templom állapotának felmérése, valamint a felújításhoz szükséges tervek elkészítése. Mindezek után be is nyújtottuk a pályázati anyagot a megfelelő hivatalhoz.

Közel négy hónapot vártunk az eredményre. Sajnos a pályázat — több másikhoz hasonlóan — nem került elbírálásra, azonban az előkészített anyagokkal egy további pályázatot (AVOP) céloztunk meg.

Hosszas várakozás és szakmai elbírálás után megkaptuk a műemlék hatóság engedélyét is a tető- valamint a toronysisak kijavításához ill. cseréjéhez. A mellékelt látható terven már a kicserélt állapotú templom látható az új sisakkal.

Mindez egyelőre csak terv, de bízunk benne, hogy egy sikeres pályázat után, a falu összefogásával sikerül megvalósítani álmainkat, és egy az eredeti állapotához hasonlóan díszes, felújított templommal szépül közösségünk. Isten adja, hogy így legyen!

Tornyai Gábor

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ

2004. augusztus 7-8-án a kálozi falunap keretében augusztus 7-én tartottuk az ifjúsági találkozót, melyre a környező községek fiataljait is meghívtuk. A nap folyamán több helyszínen zajlottak a programok, melyek a következők voltak: helyi képzőművészek bemutatkozása, kiállítása, az ÖNO énekkarának előadása, a katolikus templomban orgonahangverseny, az általános iskola tanulóinak István a király adaptációja, valamint hástáncosok, a Draft és az ATTR. ACTION együttesek koncertje.

Este meghívott vendégeinknek vacsorával kedveskedtünk, majd Török János sztár DJ vezetésével egy parádés nosztalgia diszkóval zártuk a nap eseményeit.

Úgy érezzük, hogy az egész nap zajló eseménysorozat elmélyítették és közelebb hozták a környező települések ifjúságának kapcsolatát. Reméljük, hogy jövőre még több és

tartalmasabb programot tudunk biztosítani, amelyre sok szeretettel várunk minden érdeklődőt. Ezúton szeretnénk köszönetet mondani Káloz Község Önkormányzatának, Orgoványi Istvánnak, a Fejér Megyei Közgyűlés alelnökének, aki egyben a rendezvény védnöke volt, valamint az Országos Bűnmegelőzési és Közrendvédelmi Kht.-nak, Regina-rent a car-nak, végül de nem utolsósorban minden felnőttnek és fiatalnak, akik hozzájárultak a programok előkészítéséhez és lebonyolításához.

Fazekas Annamária

Kirándul az iskola

A kálozi Szent István Általános Iskola diákjai és pedagógusai minden tanév kezdetén felkeresik megyénk egy-egy természeti szépségeiben bővelkedő vidékét.

Ez évben a választásunk a martonvásári Brunsvik-kastély parkjára esett. A gyönyörű kastély, a körülötte található famazsálemek, növényi ritkaságokat és

Megcsodáltuk a tó szépen ívelő fahídján megközelíthető kis szigetét, egyensúlyoztunk a mocsári ciprus ágaskodó légzőgyökerein, kikerültük csendben a gilisztát szedegető feketerigót és elámultunk a vilámdöntötte faóriás korhadó törzsén.

A versenyt a 4. osztályosok és a 6.b-sek nyerték, de igazából a versenyt csak csalogatónak szántuk a természet szépségei felé.

Kiegészítő programként az alsó tagozatosok az óvoda múzeumot, az 5.–6. osztályosok a Gárdonyi-emlékházat, a 7.–8. osztályosok a kápolnásnyéki Vörösmarty-emlékmúzeumot látogatták meg.

A kirándulás költségeit a pályázati lehetőségek elapadása miatt ez évben teljes egészében iskolánk alapítványa állta támogatóink adó-hozzájárulásából.

Köszönjük a támogatást. Csak így tovább! Sok szép természeti kincs van még Fejér megyében.

Szeless András igazgató

egy gyönyörű tavat rejtő parkja kiváló lehetőséget kínált az épített és természeti értékek megismerésére.

A program gerincét ez évben is egy akadályverseny adta, ahol iskolánk osztályai mérték össze ügyességüket és ismereteiket. A feladatok között elsősorban növény- és állatismeretükről adtak számot a résztvevők. Egy állomást a hely szellemének megfelelően Beethoven életének és helyi kötődésének, egy másikat pedig az olimpiának szenteltünk.

A példásan gondozott park, a szépen felújított kastély felkeltette a közel háromszáz tanulónk érdeklődését.

Táboroztunk

Már negyedszer utaztunk Káptalanfüredre a Szalám Ifjúsági Táborba, hogy eltöltsünk a barátainkkal és tanárainkkal egy élményekben gazdag hetet. Az állandó táborozókat ismerősen fogadták a tábor dolgozói, de az újoncokkal is barátságosak voltak.

Busszal utaztunk Szabadbattyánba, s onnan másfél órás vonatozás után érkezünk meg. Már mindenki izgatott volt. Miután megkaptuk a szobákat, neki is láthattunk a vacsora elkészítéséhez. A menü paprikás krumpli volt kolbással. A szorgosabb lányok vizet hordtak és burgonyát hámoztak. Majd a tanárok átvették a munkát, és a gyerekek elmentek csomagolni és játszani. A vacsora után mindenki azt csinált takarodóig, amit szeretett volna.

Másnap egy több km-es gyalogtúrán vettünk részt, ami fárasztó volt mindenki számára, mert az első éjszaka szinte mindenki fent volt reggelig — a tanárok legnagyobb bánatára.

Mivel az időjárás nem kedvezett a strandolásnak, sokat kirándultunk és vetélkedőket szerveztünk. A környező települések nevezetességeit látogattuk meg. Hájóval elutaztunk Balatonfüredre és Tihanyba, ahol megnéztük az apátságot. Az egyik délután elmentünk bobozni Balatonfüzfőre. Ennyit még életünkben

nem gyalogoltunk, mint ekkor! De megérte. Ha több pénzünk lett volna, egész estig ott maradtunk volna. A versenyek közül csak kettőt emelnék ki. Az egyik a smink- és fodrászverseny. Az idősebb és ügyesebb lányok fiatalabb modelljeiken mutathatták be tehetségüket. Vadabbnál vadabb és furcsábbnál furcsább frizurák születtek! A másik az öltözz fel verseny volt. Minden házból egy emberre kellett ruhákat feladni, persze nem kis számban. Az első helyezettek az f ház lányai lettek, Varga Heninek köszönhetően.

Nagy örömmel hívtuk ki a másik táborozókat röplabdázni, de sajnos ők voltak a jobbak.

Esténként mindenki megmutathatta főzötudományát is. Finomabbnál finomabb kajákkal egészítettük ki a tábort vacsorát. Készítettünk lecsót, sült sonkát, sült virsli hagymakarikákkal.

Azért a fürdés sem maradt el! Utolsó előtti napon egy kicsit melegebb lett, így aki akart, fürödhetett.

Végül elérkezett a hazautazás napja. Délelőtt még utoljára megfürdöttünk a Balatonban. Szomorúan jöttünk el, de tudjuk, hogy jövőre újabb izgalmas programok várnak majd ránk.

Ferenczi Sára, Szajkó Lilla, Farkas Dóri, Tímár Kitti, Cseke Feri, Csányi Oti

Szüreti mulatság 2004

Az idei szüreti mulatságot lázas készülődés előzte meg. A szervezők számos új ötlettel álltak elő, mellyel az idei szüreti felvonulást emlékezetessé tették. Az eddigi szokásokat „felrúgva” a felvonulók visszatértek a lovaspályára egy jó ebéd erejéig, hogy jóllakottan, újult erővel vágghassanak neki a falu utcáinak. A kisbíró hangos beszéde után a táncosok jókedvűen táncoltatták egymást, s gyakran a kíváncsiskodókat is. Késő délután volt, mire a vidám csapat hazatért. Túl sok idejük nem maradt azonban a pihenésre, hiszen este 21 órától már a szüreti bál vidám nótáitól volt hangos az utca. A zenéről Rupp István gondoskodott, a

mulatni vágyók igazán jól érezhették magukat. Reméljük, hogy jövőre még többen kapnak kedvet és még látványosabb felvonulásra számíthatunk.

Ezúton mondunk köszönetet támogatóinknak, akik: Káloz Község Önkormányzata, Kálozi Lovas Egyesület, Ács József, László János, Bálinger István, Reznayák Norbert, Szabó Gábor, Reznayák Antal, Kádi János, Fung Gyuláné, Gödri Tímea, Somogyi Józsefné, Szabó Józsefné és mindenki más, aki munkáját, szabadidejét áldozta azért, hogy ez a rendezvény is jól sikerüljön.

„IV. Nyári Fesztivál” — Mezőszilas

A Majálison a divatbemutatóval nagy sikert aratott ötödikes lányok („Vad Angyalok”) a nyáron sem pihentek. Rendületlenül és kitartóan készültek a falunapi programokra. Hamberger Klára és Csögör Edit vezetésével minden hétfőn hosszú próbák során tanulták be az újabb és egyre bonyolultabb tánclépéseket. Munkájuk és kitartásuk eredménye azonban még a falunapi programok előtt sikert hozott.

Meghívást kaptak ugyanis a IV.

Nyári Fesztivál keretében megrendezett Ki mit tud?-ra, Mezőszilasra. A szereplésük nagyon jól sikerült, a szünetben újra színpadra szólították őket, és a közönség kitartó tapsa mellett adhattak ráadást. A nap végén az eredményhirdetés következett, ahol modern tánc kategóriában különdíjat értek el. Sok emlékekkel és egy hatalmas tortával gazdagabban térhettek haza.

Gratulálunk!!!

(A csapat tagjai: Hamberger Klára, Csögör Edit, Rudniczai Éva, Tóth Adél, Ferenczi Sára, Farkas Dóra, Lauber Flóra, Pál Viktória, Vadász Niki, Herczeg Judit.)

Németh Nóra faluház-vezető

„Együtt pihen a család”

Szociális üdülési támogatás családok részére

A Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány támogatást nyújt szociálisan hátrányos helyzetben lévő családok pihenéséhez.

KÉRELMET NYÚJTHAT BE
(4 fő együttes üdülési támogatására):

- egy felnőtt három gyermekkel vagy
- két felnőtt két gyermekkel.

A felnőttek lehetnek a szülő(k) vagy nagyszülők. Szülő(k) esetében, ha annak egyhavi átlagkeresete személyenként nem haladja meg a bruttó 70.000 Ft-ot. Nagyszülő(k) esetében, ha annak egyhavi ellátása személyenként nem haladja meg az 53.000 Ft-ot.

A gyermekek 18 év alatti, eltartott gyermekek.

TÁMOGATÁS ÖSSZEGE
(4 fő együttes igénylése esetén):

felnőtt: 40.000 Ft/fő értékű üdülési csekk 20.000 Ft/fő önrésszel;
gyermek: 20.000 Ft/fő értékű üdülési csekk önrész nélkül.

HATÁRIDŐ:

kérelmet 2004. szeptember 28-tól 2004. november 15-ig, kizárólag levélben lehet benyújtani az alábbi címre: Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány, 1519 Budapest, Pf. 406.

BENYÚJTANDÓ DOKUMENTUMOK:

– kérelem (letölthető a www.mnua.hu honlap menüpont alatt);

– munkáltatói jövedelemigazolás (letölthető a www.mnua.hu honlapról);

– vagy gyes, gyed, gyet összegéről szóló igazolás fénymásolata;

– vagy a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság 2004. év eleji igazolásának fénymásolata nyugdíjas nagyszülők esetében.

ÖNRÉSZ:

az önrészt vagy a család fizeti meg, vagy — a családdal megállapodva — egy támogató szervezet (pl. munkáltató, szakszervezet, önkormányzat, egyház, civil szervezet stb.) vállalhatja át.

Bővebb információ a Teleházban!

ARANYALMA

2004. augusztus 23-ától várjuk a falu óvodásait a nyári vakáció után.

Rége tekintő hagyomány, hogy szeptember 1-jén az első osztályos gyermekek elbúcsúznak az óvodától és a felnőttektől. Ezen a reggelen izgatottan, telepakolt táskával érkeztek a gyerekek megilletődött szüleikkel az óvodába, hogy a 8. osztályos nagyfiúk és lányok kíséretében az iskolába menjenek. Ahol Zsuzsa tanító néni vezetésével ismerkednek a tudomány rejtelseivel. Bízunk abban, hogy sok öröm és siker várja az iskolában gyermekeinket.

Az elmúlt héten minden csoportban megtartották az óvó néni a nevelési év nyitó értekezletet. Itt a szülők tájékoztatást kaptak az óvoda programjáról, minőségirányítási programjáról, házirendről a nevelési év tervezett programjairól, újra megválasztásra kerültek a Szülői Közösség tagjai. Terveinkben szerepel a szülők széles körű bevonása az óvodai csoportok életébe. Az SzK munkatervének összeállítására a következő feladatunk.

Helyi óvodai programunkban nagy hangsúlyt kap a tevékeny környezeti nevelés, a környezetvédelem. Célunk, hogy olyan gyermekeket neveljünk, akik fogékonyak a körülöttük lévő élő és élettelen környezet szépsége iránt, megtalálják a jót és szépet, azt megbecsülik és képesek a tenni akarásra. A természetszemlélet formálására olyan jeles zöldnapokat, hagyományokat építünk be az óvodai életbe, amelyek szebbé, gazdagabbá teszik a gyermekek életét. Szeptember végén, a takarítási világnapon szelektív szemégyűjtésre buzdítottuk óvodásainkat, szüleiket. Óvodánkban folyamatosan gyűjtjük a papírt és műanyag PET palackokat. (Várjuk és elfogadjuk falunk lakóitól is.) Majd szemétszüretre indultunk óvodánk udvarán, környékén, a nagyobbak a templomkertben. Zacszóval a kezükön szorgalmasan csipegették a szemetet, gyűjtötték a zsákba. De az igazi takarítás a baba házban történt. A gyerekek kisépérték, majd segítettek berendezni, a polcokra feltették az edényeket. Vidáman főzőcskéztek egész nap, s ebben a fiúk voltak az élenjárók.

E nap után biztos, hogy óvodásaink vigyázni fognak a rendre, tisztaságra. De vajon falunk lakóinak is bántja-e a szemet a SZEMÉT?

Szeptember 29-én, szerda reggel nagy volt a zsidobongás óvodánkban. A nagycsoportosok Judit és Orsi óvó néni vezetésével minden csoportba betértek, és harsány énekszóval, csúfolódó rigmusokkal hívták a gyerekeket és óvó néniket az óvodai szüretre.

„FORGÁCSOK”

lok felé kanyarodott, ahol az ős kincsei vártak bennünket szépen tálakba rakva. A szokásos hangzavar egy pillanatig elült, mert mindenki a hasát tömte. Mikor elteltek a szőlővel, a maradékot a fiúk kis vödörben a darálóhoz hordták, és egymás után megmutathatták erejüket: ki tud többet darálni vagy préselni. Természetesen az óvó nénik és a dadus nénik segítettek ott, ahol kellett, vigyáztak a rendre, és hogy mindenki sorra kerülhessen. A csorgó mustot kancsóba töltöttük, és a pogácsa mellé kínálták a kislányok.

Mivel lagzi is volt az oviban, népzenei kazettára táncolni lehetett a teraszon, mindenki kedve szerint járhatta, egyesben, párosan, vagy körben. Csilla és Anikó óvó

Óvodánkban a nagycsoportosok helyét a kicsik vették át. Már áprilisban a beiratkozáskor, illetve júliusban egy szülőlértékeztetés alkalmával megismerkedtünk a gyerekekkel, a családokkal és kiválasztottuk jelüket, így szeptemberben mindenkit ismerősként fogadtunk. Napjainkban a megszokott idejét éljük. A szülők éltek a fokozatos „anyás” megszoktatás lehetőségével, nem hagyták itt rögtön gyermekeiket egész napra, hanem először ők is itt maradtak és együtt segítettek gyermekük óvodai beilleszkedését.

Mára már mindenki mosolygósan érkezik reggelente, vidáman játszik egész napon át. Megtanulták jelüket, egymás nevét. Reméljük, hogy egész évben ilyen örömmel vesznek részt az óvodai életben.

Az óvodában már második éve indul a gyógytestnevelés, melyet végzett gyógytestnevelő tart az orvos által kiszűrt gyermekeknek hetente két órában az óvoda tornatermében.

A hely, a személy, a tornaszerek biztosítva vannak, ami ideális. Sajnálatos a gyerekek romló egészségi állapota, testi deformitása, ami egyre gyakrabban fordul elő. Szinte a gyermekek 90%-ának lúdtalpa van, a felének hanyag tartása, 20%-ának gerinc deformitása és 1-1 gyereknek mellkasi deformitása illetve szívzöreje van.

Ezek a tünetek nem életveszélyesek, nem okoznak fájdalmat, de ha nem figyelünk oda és nem kezdjük el időben az izmok erősítését, az állóképesség és kitartás fejlesztését, akkor bizony idővel, ahogyan korosodnak, egyre idősebbek lesznek, az említett tünetek kialakulhatnak.

A gyógytestnevelés célja: a gyermekek egészségügyi állapotfelmérése után a tünetek további romlását megakadályozza, azokat lehetőség szerint korrigálja, javítsa, illetve a deformitások ellenőrzésére ellenoldali elváltozásokat és újabb deformitásokat MEGELŐZZE.

*A „forgácsokat” írták:
Gráczer Miklósné, Fazekas Istvánné,
Vincze Gyuláné, Farkasné Nagy Csilla,
Supliczné Vincellér Mária*

A szülők is hozzájárultak a nap sikeréhez, mert rengeteg szőlőt és egyéb őszi gyümölcsöket hoztak. Néhány anyuka pogácsát is hozott, hogy nehogy megártson a sok must.

Már hagyomány, hogy valamelyik csoportban is gyúrnak pogácsát, amit a konyhás nénik megsütnek. Az idén Anikó óvó néniék középső-nagy csoportosai szorgoskodtak.

A szüretre hívogató után összejött az óvoda apraja-nagyja, hogy megnézzék a nagycsoportosok lakodalmas műsorát. Megjött a hangulat, mindenki az aszta-

néni tánclépéseket mutattak, mi pedig megpróbáltuk utánozni több-kevesebb sikerrel.

A délelőtt nagyon gyorsan eltel, ebédre várt bennünket a szüreti gulyásleves. Jó pihenés után a délutánt zenehallgatással, játékkal töltöttük.

Jó volt látni, hogy a gyerekek csillogó szemmel élvezték a napi tevékenységeket. Az óvoda minden dolgozója örömmel vette ki részét a munkából, hogy élményt nyújtson a gyerekek számára.

Dr. Joó Sándor:
Nem vagy felesleges!

*Fejed felett tehát elmúltak az évek,
s az ifjúság olyannak tekint téged,
mint, akít itt felejtett az idő.
Sebaj! – Most élted legszebb kora jó!
Az idő, ez a nagy aranymosó,
a napok homokjából mosta ki lelked aranyát,
– s most ragyogó, de szelíd fényével övezi
még hátralévő éveid sorát.
(Az aranyérc nehéz – s te ezért érzed át az öregség súlyát)
Ha bánatnak érte, hallgass vígan, boldogan –
az Úrnak érett gyümölcsre is de mennyire szüksége van!
A tavasz, a nyár ősz nélkül mit sem ér,
de legdrágább a tél: ruhája hófehér,
virág, kalász, gyümölcs – kezdet csupán.
A szemlélődő pihenést az életről a tél halk esése hozza meg.
Hidege nem gyötör, ha szíved meleg,
s ha öreg csontjaid oly sokszor fájnak
az is csak ígérete az új nagy csodának!
Gyermekkorodnak is fáj a növekedés,
most benső, legdrágább lényed növekszik és
a lelked nemsokára szárnyát bontogatja.
Ne irigyeld ki hasznos munkát végez!
Napjaidhoz büszke, nagy célt ne keress!
Rendkívüli az erő addig benned,
még imádkozni tudsz és szeretni.*

R E C E P T

Erdélyi málnás rácsos

50 dkg lisztet, 50 dkg vaját, 3 dkg porcukrot, 6 dl tejfölt, reszelt citromhéjat, kevés sót gyorsan összedolgozunk (vigyázzunk, hogy a vaj ne olvadjon meg)

5 mm vastagra kinyújtjuk, és kibéleljük vele a kivajazott sütőtepsit. A tészta vékonyan megkenjük málnalekvárral, és sűrűn megszórjuk málnával. A tetejét tészta-csíkokkal berácsoljuk és kisütjük. A tetejére cukrozott tejszínhabot teszünk. Melegen tálaljuk.

Nyár... nyár... nyár

Azt gondolhatná az olvasó, amikor ezt a szót olvassa, hogy valamiféle vakációról, kirándulásról lesz szó.

E helyett a sok-sok munkáról, melyet július–augusztus hónap megkövetelt tőlünk, arról szeretnénk beszámolni.

Meghívást kaptunk ugyanis szereplésre júliusban Mezőszilasra. A község egy egész hetes szórakoztató programot szervezett, amelyben volt művészeti találkozó, kiállítás, író-olvasó találkozó, Ki mit tud?, de volt nagyszabású nyugdíjas-találkozó is.

A nyugdíjas-találkozóra fogadtuk el a meghívást, hogy hozzánk hasonló korúak között tudjunk mi is bemutatkozni. Műsorunkat úgy állítottuk össze, hogy irodalmi alkotások, népdalok, népballadák szerepeltek benne. 20 perces műsorunkat bizony a forró nyári napokon sem volt igazán könnyű bemutatni. De mindezt még az is nehezítette, hogy az előadás délutánján is a forróság volt jellemző. De azért hál' Istennek a műsorunkkal sikert arattunk. A sok-sok nyugdíjas között barátokra és ismerősökre is találtunk. A műsort vendéglátás, programcsere és beszélgetés követte. Az úton hazafele már arra gondoltunk, mi is vár ránk a következő hónapban.

Felléptünk az Ifjúsági Egyesület felkérésére a falunapi szórakoztató programok egyikén is. Itt inkább a népies műdalok domináltak műsorunkban.

Augusztus 20-án Szent István király ünnepén a katolikus templomban énekeltünk, s énekünk hálaadás is volt az új kenyérért, melyet ökumenikus istentisztelet lévén mindkét felekezet lelkipásztora megáldott.

De erre a napra volt még egy igen jelentős meghívásunk is. Az I. Népzenei Kistérségi Fesztivált szervezték meg Abán, ahová bennünket is meghívtak. Itt viszont igen „erős” volt a mezőny, hisz olyan együttesek léptek színpadra, melyek sok-sok éremmel, művészeti díjjal büszkélkedhettek. Mégis igen jól zárult a találkozó, hisz tudásunkat ezzel a szerepléssel is gyarapíthattuk. Láthattuk és hallhattuk a tőlünk gyakorlottabb és zeneileg kifinomult együttesek műsorát, elmesélték próbáik zökkenőit. Így beláttuk, hogy mindaz, ami sokszor nálunk egy-egy klubtagnak rosszul esik, az máshol is előfordul. Vagyis arról van szó, hogy a próbákat komolyan kell venni, s a jóindulatú észrevétel miatt megsértődni nem szabad. Itt a népzenei találkozón olyan művészeti együttesek adták át tapasztalataikat, akik már a rádióban és külföldön is szerepeltek. A fellépéseket követően egy finom vacsora mellett volt lehetőségünk beszámolóikat meghallgatni, és lehetőség volt népdalkincsünkből közös éneklésre is.

Szeptember 17-re újabb művészeti fesztiválra hívtak bennünket a mezőszilasi ápoló-gondozó otthonba. Itt már harmadik alkalommal szerveznek nyugdíjasoknak, nyugdíjas kulturális csoportoknak találkozót. A találkozót megtisztelték a megyei vezetés képviselői, a Barátság Háza vezetői. Itt talán — elfogultság nélkül állíthatom — a legjobb összeállítású és legjobb műsort adtuk át a nézőknek és a megjelent többi résztvevőnek. A jó szereplésnek mindannyian örülünk, s jókedvűen töltöttük a nap hátralévő perceit.

Szajkó Lászlóné gondozásiközpont-vezető

Szépkorúak köszöntése

Már majd négy éve is túl vagyunk a 2000. éven, s mégis úgy tűnik minden, hogy alig változik valami.

Persze azért tünődünk kicsit az időről, amely olykor barátunk, olykor ellenségünknek látszik, amely oly nehezen haladt előre, amíg fiatalok voltunk, mostanában meg úgy rohan, hogy szinte szédülünk belé.

Vagyis az idő tőlünk független, általunk nem befolyásolható, mégis módunkban áll haszonra s örömmre fordítani vagy elvesztegetni.

Az idő valamiféle kölcsön, ami nem lehet örökre a miénk, olyan érték, amelyet születésünk s halálunk között kapunk, s amely csak egyetlen egyszer adatik mindenkinek.

Az idő nem ismételtető, nem visszafordítható és figyelmen kívül sem hagyható. Tudjuk róla — gazdag nyelvünknek hála —, hogy vasfoga van, hogy pénz, hogy érkezik s múlik, megvisel és elszáll.

A műsor után valóban igen jó hangulatú, vidám délután várt minden vendégre. A finom ebéd után nóta, tánc — régen találkoztak kedves visszaemlékezései tették hangulatossá a múltó perceket.

Reméljük, aki eljött, mindenki elégedetten és jókedvűen távozott otthonába. Bízunk benne, hogy jövőre még több 70 éven felüli nyugdíjast ünnepelhetünk, köszönhetünk az idősek napján.

Káloz legidősebb asszonya: Nagy Jánosné (1906).

Káloz legidősebb férfi lakója: Tóth József (1910), Csepeli György (1912).

Legrégebben házasságot kötött párja: Pénzes János és felesége Kovács Mária.

Szajkó Lászlóné gondozásiközpont-vezető

Önök, akik az előző évszázadnak nem a végéből, hanem a mélyéből érkeztek, akik az 1-essel kezdődött évszázad megannyi borzalmát, nyomorát látták és tapasztalták, tudják, a múlt század vége, az 1999. év és az azt követő évek között nincsenek és nem is lehetnek óriási különbségek. A történelem nem évszázadok tengelyén forog. A változások lassúak és mindenekelőtt bennünk, csakis bennünk lehetségesek. Ahogyan tavaly, úgy az idén is, jövőre is, meg azután is. Ha ezek a változások nem történnek meg, nincs az a naptár, amely az emberiségen segíteni képes. De azért éljen 2004 is, éljen mindenki, aki ezt megérte. Éljen lehetőleg boldogan, békésen, az időnek nem szolgálóként vagy áldozataként, de ahogyan emberhez illenék, okos gazdálaként.

Hogy ezt a múltó, rohanó időt még gazdagabbá tegyük, s a szép emlékek sorát szaporítsuk, a község önkormányzata évről évre nagy-nagy szeretettel hívja és várja a község 70 éven felüli lakosait, hogy megajándékozza őket egy kellemes délutánnal. Szeretettel nyújtottuk e nap minden percét, s kértük, fogadják azt szeretettel.

Képek a református egyház életéből

Kárpátalján táboroztunk

Az a kálozi fiatal, aki idén nyáron — csákerényi, kislángi, székesfehérvári, budapesti társaikkal együtt — eljuthatott egy hétre Kárpátaljára, felejthetetlen élményekkel gazdagodott, de ami ennél több, más emberként tért haza.

Augusztus elsején lelkes kis — 33 fős — csapat gyülekezett Budapesten a Nyugati pályaudvaron, hogy együtt induljon a beregsurányi határ felé. A közel 10 órás vonatkozás, buszozás után felmálházva gyalog folytattuk utunkat, mégis megelőzve a várakozó autósokat a magyar, majd ukrán határhoz. A bennünk lévő izgatottság hamar elmúlt, amikor megláttuk vendéglátónkat, Pocsay Vince református lelképásztort, aki nagy örömmel és szeretettel várt bennünket, s így minden probléma nélkül megérkeztünk Ukrajnába, sokan életünkben először! Felszállva az értünk küldött különbuszra, még nem sejtettük, hogy ezután milyen kalandos utazások várnak ránk. (Érkezésünk előtt kiadott rendelet szerint gyermek- és ifjúsági csoportot szállító ukrán autóbuszhoz rendőri kíséretet kell kérni!)

Táborhelyünk Beregszász közelében Balazséron volt, a Kárpátaljai Református Egyház konferenciатеlepén. Megismerkedve szálláshelyünkkel, sokféle kérdéssel a gondolatainkban tértünk végre nyugovóra.

va érdemes és lehet boldogan élni. S hogy ez nem mese (!), annak bizonyítéka, hogy az ott lévő fiatalok, fiúk, lányok, szegények, gazdagok kitárt karral jöttek, átöleltek bennünket, s valották csillogó szemmel, széles mosollyal: Megértettem, hogy szeret engem is az Isten, megértettem, hogy mit tett értem Jézus, s most már én is szeretem Őt! Az Ő gyermeke, követője szeretnék lenni!

Így élhettük át azt a csodát, amikor nem magunktól, hanem Isten Lelkének ereje által valaki új életre kel, hátrahagyva a múltat, addigi életét, s kezd egy megtisztult, Istennek átadottat.

... E mély és nagyon őszinte, átélt események leírása után nem könnyű folytatni e beszámolót, pedig a kis magyar falvakban vagy éppen Beregszászon élő emberek helyzetéről, a gyülekezetekről még érdemes lenne beszélni! Azután Munkács városát s a várat körbejárva is végiggondoltuk sokan, igen, ez a mi történelmünk, ez a mi népünk, a mi testvéreink élnek itt... Imádkozunk értük is!

Folytatás a következő oldalon →

Másnap reggel a környező falvakból is érkeztek magyar fiatalok, sőt Kijevből is (akik csak ukránul, ill. angolul beszéltek), így közel 80-an voltunk együtt, egyre nagyobb meglepedettséggel és jókedvvel. Elégedettek azért lettünk, mert a külső körülményeket, az ellátásunkat tekintve rá kellett jönnünk egyrészt arra, hogy az itt élő embereknek mindez természetes és megszokott, másrészt pedig az a szeretet, az az öröm, az az ezúton leírhatatlan lelki táplálék, amelyet ott kaptunk, minden problémát elfeledtetett! S legyen az gyermek, fiatal vagy felnőtt, ha igazán magunkba nézünk és elgondolkodunk, tudjuk jól, hogy az el nem múló örömet, szeretetet, nyugalmat nem a körülményeink s a megszerzett tárgyaink, a kézzel fogható dolgok adják, hanem amikor a szívünket, lelkünket hatja át valami megmagyarázhatatlan, mégis megtapasztalható túláradó boldogság! Mi, akik vállaltuk ezt a hosszú utat minden bizonytalanságával együtt, s reggeltől késő estig vágyakoztunk vagy csak elfogadtuk Isten közeledését az ott szolgáló mély hitű keresztyének-től (hisz nem csak lelkészek voltak), átélhettük, hogy Isten ma is élő és hatalmas Úr, s egyedül csak az Ő szeretetét elfogad-

Megújul a lelkészlakás

Aki az elmúlt napokban a József Attila utcában járt, láthatta, hogy a parókián (lelkészlakás) nagy a felfordulás, mesteremberek munkálkodnak az épület külső és belső szépítésén.

A munkálatokat, bár szinte újak számít az épület, mégis szükségességük miatt kellett betervezni. Amikor 2003 nyarán a Belügyminisztérium által kiírt lakásfelújítási pályázatot olvastuk, amely az egyházakra is vonatkozik, felcsillant a remény, talán sikerül a munkákhoz állami támogatáshoz jutnunk. Az ősz a pályázat-írás végeláthatatlan készítésével, kivitelezők keresésével telt. Végül aztán sikeresen összeállt a pályázati anyag, de csak az idei év augusztusában kaptuk a visszajelzést pályázatunk elfogadásáról.

A beruházás költségeinek 49%-át vissza nem térítendő támogatásként kapjuk a Belügyminisztériumtól, s a helyi önkormányzat is hozzájárult a gyülekezetünk erejét meghaladó munkához.

Így ezúton is megköszönve a segítséget, s gyülekezetünk tagjainak anyagi, de nem

kevésbé fontos bátorító, pozitív erkölcsi támogatását, illetve kétkezi munkáját, örömmel és Isten iránti hálával számolunk be a tervezett, s a már megkezdett munkálatokról. Az ablakok cseréje már megtörtént, most a javítást s a külső hőszigetelést, vakolást végzik a mesterek. A padlás szigetelése, a kémények javítása is reményesség szerint elkészül az ősz folyamán. A vízvezeték és fűtés korszerűsítése, s így a fürdőszoba felújítása is hamarosan megkezdődik.

Imádságunk minden reggel az, hogy az Úr őrizzen meg minden itt dolgozó szakembert, hogy munkájukat az épületen minden baj nélkül elvégezhesék, s hogy aki itt segédkezik, s mint gyülekezetünk tagja magáénak érzi e sokrétű feladat elvégzését, az tapasztalja meg, hogy amit az Úrnak örömmel odaszánunk (időnket, erőnket, szaktudásunkat, támogatásunkat), azt Ő többszörösen kipótolja és megáldja érte életünket!

Nemesné Varga Éva hitoktató

Folytatás az előző oldalról →

Öt nap után, hazafelé tartva a határnál, úgy éreztük, visszatértünk a jelenbe. De ez hamis érzés volt. Fialalok, felnőttek egy szájjal vallottuk a hosszú órákig tartó utazás alatt: megelégedetten, örömmel térünk haza otthonainkba, ezután jobban értékelünk mindent, ami itthon vár bennünket, s elmondjuk szüleinknek, barátainknak, hogy egy szegény országból milyen gazdagon tértünk haza!

Ha fiatalként elolvastad ezt a kis cikket, s szeretnél többet hallani a táborról, talán megnéznéd az ott készült fotókat, akkor szeretettel várunk péntekenként este 6 órától református gyülekezeti termünkbe a Keresztyén Ifjúsági Egyesület összejöveteleire!

Isten áldja meg, őrizze, s ébressze fel e falu kicsinyeit és nagyjait!

Nemesné Varga Éva hitoktató

MEGHÍVÓ GYÜLEKEZETÜNK ALKALMAIRA

Szeretettel hívunk minden érdeklődőt, keresőt a vasárnap de. 10 órakor kezdődő istentiszteletünkre, mellyel párhuzamosan a gyermekeknek külön foglalkozást tartunk a gyülekezeti termemben, erre óvodás kortól várjuk a kicsinyeket!

Minden hónap utolsó vasárnapján, délután 4 órától a lányokat, asszonyokat várjuk közös éneklésre, beszélgetésre, s egy-egy bibliai tanítás megvitatására szintén a gyülekezeti termünkbe.

Pénteken esténként 6 órától a fiatalok előtt áll nyitva az ajtó (13 éves kortól). Felekezetre való tekintet nélkül várjuk őket a KIE alkalmaira!

OLVASÓTÁBOR 2.

Június 28-tól egy héten át az elmúlt évhez hasonlóan hangos volt a könyvtár és környéke.

A 3. és 4. osztályosoknak olvasótáborot szerveztünk.

Ebben az évben községünk helytörténetével és helyismeretével foglalkoztunk. Sokat olvastak a gyerekek, szövegeket dolgoztak fel. Csapatonként elkészítették Káloz térképét. Előadásokat tartottak a falu jeles személyeiről. Megismerték az intézmények munkáját, felkeresték az emlékműveket, templomokat, szobrokat. A szerzett új ismeretekből tablókat állítottak össze. CD-ROM segítségével feldolgozták a Sárvíz Völgye Természetvédelmi Terület különleges és védett növény- és állatvilágát. Dominkó Krisztina tanárnőtől Fejér megyei népdalokat tanultak. Hraskáné Halász Tünde tanárnő az agyagozás rejtelseibe vezette be a lelkes csapatokat, akik elkészítették Káloz címerét, saját csapatuk címerét és pecsétjét.

Kirándulni is voltunk két alkalommal: Enyingen a Cserepes csürben láthattuk, hogyan készül el pillanatok alatt egy cserépedény. A bemutató után mindenki ki-

próbálhatta a korongozást, ami nagy sikert aratott. Nagyhöröcskőn őshonos állatokat láttak, a madárvártán ill. tanösvényen megismerkedtek a helyi madár- és növényvilággal. A hosszú túra után fáradtan, de vidáman tért haza a kis csoport.

Utolsó nap a táborban készített anyagokból kiállítást állítottunk össze a könyvtárban. Sajnos az időjárás áthúzta terveinket a délutáni akadályversenyre vonatkozóan, de nem adtuk fel, és a feladatokat vetélkedő formájában oldották meg a csapatok, melyben számos adtak az újonnan szerzett ismeretekről.

A táborzárót a szülőikkel együtt tartottuk, akik megtekintették a kiállítást, és a hét során a gyerekekről készült videofelvételt, melyet számos alkalommal hangos nevetés kísért.

Köszönöm a fent említettek és Szabó Lilla segítségét, akik munkájukkal hozzájárultak ahhoz, hogy ez a hét érdekessé és felejthetetlené váljon a táborozók számára.

A verseny végső eredménye:

I. Rosszcsontok: Pál Adrienn, Nagy Bettina, Bagi József, Csonták Boglárka, Gőbölös Anett, Nagy Dóra Sarolta, Nyárádi Blanka;

II. Tábori nap: Tóth Adél, Vincellér Benke, Karlovics Dávid, Pál Zsolt, Weisen-gruber Csanád, Pál Tibor;

III. Kálozi kutatók: Nagy Richárd, Márta Viktor, Oláh Dávid, Sajtós Gergő, Szakács Norbert, Tóth Krisztián.

Simon Miklósné

Sikeresen zártuk az előző tanévet, amely júniusban, az edzőtáborban befejeződött. Erről két kislány tart beszámolót.

Nagy László

A KARATE HETE

Székesfehérvári, nádasdladányi és kálozi karatékák gyűltek össze a falunkban rendezett karatetáborban. Kicsik és nagyok is egyaránt részt vettek az erőpróbán. Az első napot egy igen magas rangú mester (shinam), Nánai Ferenc (fekete öv 7. dan), a Fudokán Magyarországi Szövetség vezetője tartotta. A többi napot az egyesület vezetője, Török Ferenc sensei vezette.

Az edzéseken néha külön vettek részt a kezdők és a haladók. Feri bácsi sok érdekes játékos feladatot talált ki számunkra minden évben. Voltunk már számháborúzni a soponyai erdőben, éjszakai edzésen, ami nagyon izgalmas volt, ebben az évben nagy sütés-főzést tartottunk. Az anyukák gulyáslevest főztek, pogácsát, palacsintát és süteményeket sütöttek.

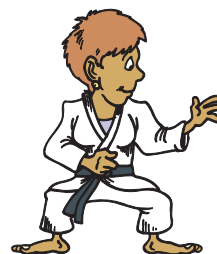
Ezen a napon, délelőtt egy japán hölgy vezetett be minket a japán írás művészetébe. Megu-nak hívták őt. Nagyon sok érdekes dolgot tudtunk meg a japán nyelvről és az írásmódjukról. Eleinte féltünk vele, de látva kedvességét, bátran kérdeztünk tőle. Ma már hagyománnyá vált a balatoni fürdőzés a tábor végén.

Nagy László sempai is részt vett a karatetáborban, aki az év többi edzésén a kezdőket tanítja és nekünk, magasabb övfokozatúaknak is sokat segít a haladásban. Őt is nagyon szeretjük, mert kedves, aranyos és nagyon szereti a bodzaszörpöt.

Feri bácsit egy időre sajnós nélkülöznünk kell, de ez úton is üzenjük neki, hogy sok szeretettel várjuk vissza!

Akinek kedve van e vidám, céltudatos, kitartó társasághoz csatlakozni, együtt sírni és nevetni, jöjjön minden csütörtökön és szombaton az edzésekre!

Göbölös Anett 5.a, Pál Viktória 6.a

KÁLOZI SE

A 2003-2004. évi bajnokság 2004. 06. 20-án befejeződött és erről elmondható, hogy jól sikerült, mivel csapatunk a 11. helyen bentmaradt a megyei II. osztályban.

A nyári rövid szünetet követően megkezdjük a felkészülést a következő bajnoki szezonra.

Csapatunkból eltávozott Horváth Tamás labdarúgó a SÁROSD SE-hez, valamint három kálozi labdarúgó leállt, mivel nem tudták vállalni a további szereplést elfoglaltságuk miatt (Simon Csaba, Somogyi László, Schneider Zoltán).

Az eltávozások miatt a csapaterősítés érdekében az alábbi labdarúgókat igazoltuk le egyesületünkhöz: Nagy Zoltán (Mezőfalva), Varga László (Dég), Vinklár Gábor (Sárosd), Vinklár Péter (Sárszentágota), Szakács Tamás (Soponya), Máriási Zsolt (Velence).

A csapatunk megerősítéséhez hozzájárult az a tény, hogy három ifjúsági korú játékosunk véglegesen a felnőtt csapat keretéhez került (Mayer György, Szabó Szilárd valamint Miklós Zsolt kapus).

A nyáron arról döntött az egyesületünk vezetősége, hogy az U-16-os korosztályt benevezzük a megyei serdülő bajnokság küzdelmeibe. A serdülők felkészítésére Halász Mihály edzőt kértük fel, aki 2004. augusztus 1-jével megkezdte a munkát.

A beindult bajnokságok eddigi eredményei alapján csapataink az alábbi helyezéseket érték el: felnőtt: 6. hely, ifjúsági: 4. hely, serdülő: 5. hely.

Simon Miklós

A tabellák

FEMOL '97 megyei II. o. felnőtt 2004/2005

h. csapat	játékgy.	d.	v.	r:k	pont	
1. Sárszentmiklós	7	7	0	0	33:6	21
2. Sárosd	7	6	0	1	34:4	18
3. Adony	7	6	0	1	25:9	18
4. Lajoskomárom	7	5	1	1	19:6	16
5. Seregélyes	7	4	2	1	15:13	14
6. Káloz	7	3	1	3	16:11	10
7. Füle	7	3	1	3	8:14	10
8. LMSK	7	3	1	3	9:19	10
9. Jenő	7	2	3	2	18:12	9
10. Pálhalma	7	3	0	4	10:15	9
11. Előszállás	7	2	1	4	13:21	7
12. Sárbogárd	7	2	1	4	10:19	7
13. Mezőszilas	7	2	0	5	15:21	6
14. Kulcs	7	1	0	6	4:12	3
15. Dég	7	1	0	6	7:20	3
16. Kisláng	7	0	1	6	8:42	1

FEMOL '97 megyei II. o. ifjúsági 2004/2005

h. csapat	játékgy.	d.	v.	r:k	pont	
1. Sárszentmiklós	7	6	0	1	45:5	18
2. Jenő	7	5	2	0	42:7	17
3. Adony	7	5	1	1	25:13	16
4. Káloz	7	5	0	2	32:11	15
5. Lajoskomárom	7	5	0	2	30:19	15
6. Pálhalma	7	4	2	1	22:11	14
7. Sárosd	7	4	2	1	36:30	14
8. Mezőszilas	7	4	1	2	30:18	13
9. Dég	7	4	1	2	23:20	13
10. Füle	7	3	0	4	19:26	9
11. Sárbogárd	7	2	0	5	20:23	6
12. Előszállás	7	2	0	5	23:36	6
13. Seregélyes	7	1	1	5	13:34	4
14. LMSK	7	0	1	6	11:39	1
15. Kisláng	7	0	1	6	9:62	1
16. Kulcs	7	0	0	7	7:33	0

U-16 megyei bajn. C csoport 2004/2005

h. csapat	játékgy.	d.	v.	r:k	pont	
1. Aba	3	3	0	0	35:4	9
2. Sárszentmiklós	3	3	0	0	20:1	9
3. Enying	3	3	0	0	18:6	9
4. Polgárdi	3	3	0	0	9:1	9
5. Káloz	3	1	0	2	6:11	3
6. Seregélyes	3	1	0	2	6:17	3
7. Sárosd	2	0	0	2	0:7	0
8. Dég	3	0	0	3	3:12	0
9. Sárbogárd	2	0	0	2	2:14	0
10. Cece	3	0	0	3	3:29	0

Káloz Öregfiúk

Hátó sor, balról jobbra: Nagy István, Fogas Károly, Csendes István, Lepcsényi Tamás, Kovács János, Kovács Lajos, Bodri István, Németh Attila, Schlett László. **Első sor, balról jobbra:** Balázs Ferenc, Papp József, Tóth István, Bodri János, Bálinger István, Pap István, Lakatos Gyula, Kálmán Gyula. **És akik nincsenek a képen:** Lónay Gyula, Huszti József, Halász Mihály, Diósi Tamás, Papp József.

Az idei évben újra a bajnokságban szerepel Káloz csapata.

2004. október 2.

Káloz—Kisapostag 1-6

A bajnokság állása (2004. szeptember 30.)

1. Nagyvenyim	5	-	-	18-3	15
2. Ercsi	4	1	-	16-7	13
3. Lajoskomárom	4	-	1	14-9	12
4. Kisapostag	3	-	2	9-8	9
5. Káloz	2	1	2	13-13	7
6. Adony	2	-	2	11-8	6
7. Martonvásár	2	-	3	15-13	6
8. Baracska	1	2	2	11-18	5
9. Sárosd	1	1	3	12-17	4
10. Pusztaszabolcs	1	-	3	13-11	3
11. LMSK	-	2	3	5-16	2
12. Pálhalma	-	1	4	6-20	1

Az az „izzó” őszi

Cseke Ferenc rajza

1956. őszi eseményei nehezen feledhetők, a megkínzott, meggyalázott emberek számára pedig soha el nem múló sebeket ejtettek. Akik elég idősek ahhoz, hogy személyesen részt vehettek az egész országot megrendítő mozgalmakban, küzdelmekben, azokban is sokféle emlék és sokféle érzés kavarg. Több gyász, mint öröm. Így marad az örökké tartó néma gyász, a gyertyák gyújtása az eltávozottakért. Az emlékezők országszerte koszorúznak, s fejet hajtanak a névtelen áldozatok előtt.

A dicsőséges magyar októberre az egész világ úgy tekint, mint egy kis nép halálmegvető hősiességének örök példájára.

Október 23. egy mai magyar embernek 1989 óta egy új államforma kikiáltását is jelenti.

Pál Renáta rajza

Október, bágyadt őszi napfény, virító őszi izzás: nemzeti gyász. Arad

„...A hála koszoruzza nevetek!
Mely akkor a ti sirotokra roskadt,
A nemzet is föltámadt veletek!
Most vére lüktet, szíve lángra lobban
És zeng felétek győzelmi dalokban
És utatokra, ti bátrak, nagyok!
E szent napon verőfényvel ragyog.”

Rudnyánszky Gyula: Az aradi tizenhárom – részlet

Minden magyar ember lelke gyászba borul ezen a napon. Hosszú évek távolából is fájdalmas a hős tábornokok emléke. Szabadságharcunk dicső vezéralakjait az aradi vár sötét kamráiba záratta Haynau. Batthyány Lajos miniszterelnök s a tábornokok kivégzését 1849. október 6-ára időzítették. Ekkorra esett az első évfordulója a magyarok miatt kirobbant 2. bécsi forradalomnak. Hosszú volt az éjszaka. Bizonyára nem várták a hajnalt, s a magyarok is hiába bíztak az éjszaka sötétségében, hosszúságában. Mi lehetett a legfontosabb gondolatuk?

Damjanich János imádkozott:

„Oltalmazd meg, Mindenható, az én különben is szerencsétlen hazámat, a további veszedelemtől!... Áldd meg szegény, szerencsétlenségbe süllyedt Magyarországot!”

Ebbe a fájdalomba büszkeség is vegyül, hiszen a hazaszeretet örök példáját adták gyermekeinknek.

Kétszeri István: Aradi vértanúk

(részlet)

„Testük odaveszett;
szellemük örökké él.
Sok-sok magyar szívében
mind-mind lobog és ég.
Az emléket az idő...
soha nem fakítja el.
Ápolván, mert magyar,
s mert ápolni kell!

S lobogva lobognak
a széltől tépett zászlók.
Idővel dacolva
büszkén, bátran, várón.
Sok mindent megértek,
sok mindent tudnak,
de mégis tisztelve
az aradi vértanúkat.”

Pintér Arany: ‘56 Emléke

Szél süvít és eső esik
A sötét utcán ember fekszik
Több sebből is vérzik szegény
Mégsem hagyja el a remény
Hogy most egy új világ jött el
Boldog világ, hol az ember
Élhet szabadon, mint a madár
Sok „jajszó” helyett nóta száll.

‘56 dicső október fénye
Írd vérel a magas égre
Szabad lett újra a magyar
S már zsarnok csizmája nem takar
Sem sírhantot, sem zöld gyept
Most a jog s a törvény kap teret.
Segít a „Nyugati Világ”!
Hittük, de a zsarnokság

Győzött küzdő nemzetünk felett
S a győztes népből szolgál lett.
Majd harmincnégy év után
Börtönét és láncát meguntván
Ím újra felkelt a magyar
És ez lett a végső diadal.
Vér nélkül győzött az értelem.
A világ szép, s még szebb lesz HISZEM.